

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Jomiru-Niculiță)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efras)

DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Valeriu Lelica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Allianz Țiriac Asigurări” împotriva lui Valeriu Lelica și Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societății pe Acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei din 19 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Valeriu Lelica și a fost menținută hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

c o n s t a t ă :

La 05 mai 2016 SA „Allianz Țiriac Asigurări”, reprezentată de avocatul Veaceslav Jarovlea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Lelica și CA „Auto-Siguranța” SA cu privire la încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 iunie 2012 între SA „Allianz Țiriac Asigurări”, în calitate de asigurător și SRL „Premium Leasing”, în calitate de asigurat a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. 402019920 prin care a fost asigurat automobilul de model Ford Fiesta, nr. de înmatriculare XXXXX, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor cauzate ca rezultat al accidentelor de circulație.

Astfel, reclamanta a evidențiat că la 11 septembrie 2013 pe traseul Chișinău - Leușeni a avut loc accidentul rutier în rezultatul căruia automobilul de model Ford Fusion, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Valeriu Lelica a tamponat automobilul de model Ford Fiesta, nr. de înmatriculare XXXXX condus de Gianina-Mariana Manea.

În corespundere cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 13 septembrie 2015, vinovat de comiterea accidentului rutier sus indicat a fost recunoscut Valeriu Lelica, care la data producerii accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. 0084559, eliberată de CA „Auto-Siguranța” SA valabilă de la 13 noiembrie 2012 până la 12 noiembrie 2013.

În baza contractului de asigurare facultativă de bunuri auto-casco, asiguratul s-a adresat la compania de asigurări SA „Allianz Țiriac Asigurări” pentru a primi despăgubire în urma accidentului sus menționat.

În cadrul dosarului de daune s-a stabilit că cazul declarat este caz asigurat și urmează a fi despăgubit, iar în rezultatul calcului s-a stabilit că despăgubirea de asigurare a autovehiculului avariat Ford Fiesta, nr. de înmatriculare XXXXX, a constituit suma de 25 182,44 de RON.

La 01 noiembrie 2013, SA „Allianz Țiriac Asigurări” a transferat despăgubirea de asigure în sumă de 25 182,44 de RON la contul stației de reparație auto SRL „Țiriac Auto” pentru reparația autovehiculului Ford Fiesta, nr. de înmatriculare XXXXX.

Totodată, reclamanta a menționat că la 21 octombrie 2015, prin intermediul mandatarului său, compania SRL „Avus Internațional” a depus cerere la CA „Auto-Siguranța” SA pentru a fi deschis dosarul de daune și achitată despăgubirea de asigurare în ordine de regres în urma accidentului rutier 11 septembrie 2013, însă ultima a refuzat achitarea despăgubirii, din care considerente, la 09 martie 2016 și la 10 martie 2016, SA „Allianz Țiriac Asigurări” a înaintat pretenție împotriva Valeriu Lelica și CA „Auto-Siguranța” SA solicitând acestora achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, solicitare care a rămas fără răspuns.

SA „Allianz Țiriac Asigurări” a solicitat încasarea în mod solidar de la Valeriu Lelica și CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul său, în ordine de subrogare suma de 25 182,44 de RON, conform ratei oficiale de schimb a BNM la data executării și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 29 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea lui Valeriu Lelica, reprezentat de avocatul Vitalie Ciofu privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată SA „Allianz Țiriac Asigurări” împotriva lui Valeriu Lelica și CA „Auto-Siguranța” SA cu privire la încasarea prejudiciului, din motiv că a fost depusă de o persoană neîmputernicită.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a SA „Allianz Țiriac Asigurări”, s-a dispus încasarea de la Valeriu Lelica în beneficiul SA „Allianz Țiriac Asigurări” suma de 25 182,43 de RON, cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 815,94 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în rest pretențiile SA „Allianz Țiriac Asigurări” împotriva CA „Auto-Siguranța” SA au fost respinse ca neîntemeiate.

La 29 mai 2017 Valeriu Lelica, reprezentat de avocatul Vitalie Ciofu a declarat apel împotriva hotărârii din 28 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 19 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Valeriu Lelica și a fost menținută hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 14 februarie 2018 Valeriu Lelica a declarat recurs împotriva deciziei din 19 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 28 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost incorect aplicate și interpretate normele de drept material și procedural, fapt care a dus la emiterea unei soluții neîntemeiate.

A relatat că instanțele de judecată neîntemeiat au concluzionat în privința existenței și confirmării împuternicirilor avocatului de a reprezenta interesele SA „Allianz Țiriac Asigurări”, în baza contractului de mandat, prin care SA „Allianz Țiriac Asigurări” a împuternicit compania SRL „Avus International” de a angaja un avocat pentru ai apăra interesele în instanța de judecată.

De asemenea, recurentul a indicat că a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier, însă la momentul comiterii accidentului dispunea de poliță de asigurare, iar faptul că persoana păgubită nu a informat asiguratorul despre producerea accidentului rutier nu-i poate fi imputat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 octombrie 2017, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

Astfel, recursul declarat de către Valeriu Lelica la 14 februarie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea din 02 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Valeriu Lelica a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători, pentru examinarea fondului recursului.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate, a materialelor din dosar și în conformitate cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, SA „Allianz Țiriac Asigurări” înaintând acțiune în instanță împotriva lui Valeriu Lelica și CA „Auto-Siguranța” SA a solicitat încasarea în mod solidar de la Valeriu Lelica și CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul său, în ordine de subrogare suma de 25 182,44 de RON, conform ratei oficiale de schimb a BNM la data executării și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu examinarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 28 aprilie 2017 a admis parțial cererea de chemare în judecată a SA „Allianz Țiriac Asigurări”, a încasată de la Valeriu Lelica în beneficiul SA „Allianz Țiriac Asigurări” suma de 25 182,43 de RON, cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 815,94 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli

pentru asistență juridică, în rest pretențiile SA „Allianz Țiriac Asigurări” împotriva CA „Auto-Siguranța” SA au fost respinse ca neîntemeiate.

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Valeriu Lelica și a fost menținută hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră hotărârile instanțelor judecătorești întemeiate, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 117, alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, actele cauzei cu certitudine denotă că între SA „Allianz Țiriac Asigurări”, în calitate de asigurător și SRL „Premium Leasing”, în calitate de asigurat a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. 402019920 prin care a fost asigurat automobilul de model Ford Fiesta, nr. de înmatriculare XXXXX, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor cauzate ca rezultat al accidentelor de circulație (f.d.19).

Tot actele cauzei atestă că la 11 septembrie 2015, pe traseul Chișinău-Leușeni a avut loc accidentul rutier în rezultatul căruia automobilul de model Ford Fusion, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Valeriu Lelica a tamponat automobilul de model Ford Fiesta, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Manea Gianina-Mariana, iar potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 13 septembrie 2015, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Valeriu Lelica (f.d. 20).

Se mai reține că la data producerii accidentului rutier, Valeriu Lelica deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. 0084559, eliberată de CA „Auto-Siguranța” SA valabilă de la 13 noiembrie 2012 până la 12 noiembrie 2013 (f.d.14).

Totodată, Colegiul menționează că la data producerii accidentului rutier, automobilul de model Ford Fiesta, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Manea Gianina-Mariana a fost asigurat de către SA „Allianz Țiriac Asigurări”, fapt confirmat prin copia poliței de asigurare „CASCO”.

SA „Allianz Țiriac Asigurări” a deschis în consecință dosarul de daune nr. CJ279614 și a întocmit în acest sens calculul reparației din 13 octombrie 2013, nota de constatare din 11 septembrie 2013, iar conform ordinului de plată din 01 noiembrie 2013 a dispus recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat și a achit despăgubirii de asigurare în sumă de 25 182,43 de Ron.

Suma despăgubirii în mărime de 25 182,43 de Ron a fost virată la contul SRL „Țiriac Auto” pentru reparația automobilului de model Ford Fiesta, nr. de

înmatriculare XXXXX, fapt confirmat prin factura de plată nr. RM 16058077 din 17 octombrie 2013.

Reieșind din cele supra relatate, Colegiul constată că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin de către prima instanță și instanța de apel.

Conform art. 1301 Cod civil, prin contract de asigurare, asiguratul se obligă să plătească asigurătorului prima de asigurare, iar acesta se obligă să plătească, la producerea riscului asigurat, asiguratului sau unui terț (beneficiarului asigurării) suma asigurată ori despăgubirea, în limitele și în termenele convenite.

Articolul 3 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, statuează că obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl constituie răspunderea civilă a posesorului și utilizatorului de autovehicul pentru orice pagubă sau vătămare corporală produsă prin accident de autovehicul în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Conform art. 19, alin. (1), lit. a), f) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, după ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asigurătorul este obligat să deschidă dosar de daune și să achite despăgubirea de asigurare în termenele stabilite prin prezenta lege.

Totodată, art. 1329 Cod civil, prevede că asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare preia, în limitele acestei sume, dreptul la creanță pe care asiguratul sau o altă persoană care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul responsabil de producerea pagubei dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Iar, conform art. 1415, alin. (1) Cod civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma normelor precitate Colegiul reține ca întemeiată concluzia instanței de apel prin care a indicat că în baza contractului de asigurare „CASCO”, SA „Allianz Țiriac Asigurări” a achitat despăgubirea de asigurare persoanei păgubită în accidentul rutier, iar drept urmare, acesta a preluat în limitele acestei sume, dreptul de creanță pe care persoana păgubită, Manea Gianina-Mariana, îl deține în raport cu Valeriu Lelica, responsabil de producerea pagubei.

Conform art. 1398, alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Articolul 514 Cod civil, statuează că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar conform art. 572, alin. (1) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a remarcat că Valeriu Lelica urmează să repare paguba produsă, în cazul în care a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier și i-a fost aplicată sancțiune contravențională.

Așadar, concluzia primei instanțe, menținută de instanța de apel privind angajarea răspunderii lui Valeriu Lelica pentru repararea pagubei este justă, adoptată în conformitate cu prevederile legale incidente speței.

Or, conform art. 18, alin. (1), lit. c), d), e), f) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, la producerea accidentului de autovehicul, asiguratul sau utilizatorul de autovehicul este obligat în 48 de ore din momentul producerii accidentului, să înștiințeze asiguratorul care a emis polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare „Carte Verde”; participanții la accident care dețin polițe de asigurare RCA și/sau certificate de asigurare „Carte Verde”, indiferent de rezultatele constatării vinovatului, anunță asiguratorii respectivi și sunt obligați să nu întreprindă de sine stătător măsuri de reparare a pagubelor; d) să notifice participanții la accident, păgubitul sau apropiații lui despre faptul că posedă polița de asigurare RCA și/sau certificat de asigurare „Carte Verde” și să pună la dispoziția acestora informațiile necesare despre asigurator; să prezinte, personal sau prin reprezentantul său legal, la sediul asiguratorului ori al reprezentantului de despăgubiri, actul organelor și instituțiilor competente cu privire la producerea accidentului rutier, permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, certificatul de înmatriculare și raportul de inspecție tehnică periodică a autovehiculului cu care a provocat accidentul. Documentele menționate se depun în copii certificate de către asigurat sau în original pentru efectuarea copiilor de către asigurator; să asigure, la solicitarea asiguratorului, accesul la autovehiculul cu care a provocat accidentul.

Întru interpretarea corectă a normei precitate, Colegiul evidențiază că obligația asiguratorului rezultată din contractul de asigurare de răspundere civilă auto nu este absolută, obligația de despăgubire intervenind în limitele stabilite de lege, în corelație cu îndeplinirea obligațiilor asiguratului.

În acest sens, este de menționat că după producerea accidentului, atât asiguratul, Valeriu Lelica, cât și persoana păgubită în accidentul rutier, Manea Gianina-Mariana, contrar prevederilor art. 18 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, în 48 de ore din momentul producerii accidentului nu au înștiințat asiguratorul, CA „Auto Siguranța” SA despre producerea accidentului rutier, iar drept urmare, ultima nu a avut posibilitate de a constata pagubele produse în urma accidentului rutier.

Conform art. 19, alin. (1), lit. c) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, după ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asiguratorul este obligat să examineze bunurile avariate și să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii cererii persoanei păgubite privind despăgubirea de asigurare, un proces-verbal de constatare a pagubelor.

Mai mult, articolul 20, alin. (6) al aceleiași legi, statuează că persoana păgubită sau reprezentantul ei legal este obligat să asigure, în termenul specificat la art. 19, alin. (1) lit. c), accesul asiguratorului sau al reprezentantului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încât asiguratorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor.

Totodată, potrivit alin. (7) al aceleiași articol, dacă persoana păgubită sau reprezentantul ei legal nu a respectat obligația prevăzută la alin. (6) și a făcut astfel imposibilă întocmirea dosarului de daune și/sau constatarea de către asigurator a întinderii pagubelor, acesta din urmă este absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare.

Reieșind din analiza prevederilor de drept enunțate, raportate la circumstanțele cauzei, Colegiul reține că asiguratorul persoanei responsabile de producerea pagubelor în accidental rutier, CA „Auto Siguranța” SA, este absolvită de răspundere pentru achitarea despăgubirii de asigurare asiguratorului care a achitat despăgubirea, în cazul în care se atestă lipsa a careva temeieri de drept care ar angaja obligația asiguratorului CA „Auto Siguranța” SA de a achita despăgubirea de asigurare achitată de către SA „Allianz Țiriac Asigurări” persoanei păgubite.

Concomitent, instanța de apel corect a menționa că, în virtutea prevederilor art. 530 Cod civil, răspunderea solidară este angajată doar atunci când doi sau mai mulți debitori datorează o prestație în așa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sunt legați solidar.

Astfel, CA „Auto-Siguranța” este absolvită de obligația de reparare a daunei ca urmare a survenirii cazului asigurat, în temeiul legii, iar pretenția privind angajarea răspunderii solidară a persoanei vinovate în comiterea accidentului rutier și a asiguratorului acestuia își pierde suportul de fapt și de drept.

Or, paguba urmează a fi reparată de către persoana vinovată de producerea acesteia, în baza regulilor de răspundere delictuală.

La caz, argumentul recurentului precum că la momentul producerii accidentului dispunea de poliță valabilă de asigurare obligatorie eliberată de CA „Auto Siguranța” SA și drepturile persoanei păgubite prin accidentul rutier urmau a fi exercitate față de asiguratorul de răspundere civilă și nu față de persoana fizică, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece se combat prin constatările supra expuse.

Mai mult ca atât, obligația asiguratorului de despăgubire a fost exclusă în baza legii.

De asemenea, cu referire la argumentul recurentului precum că avocatul nu a dispus de împuterniciri de a reprezenta interesele SA „Allianz Țiriac Asigurări”, Colegiul consideră necesar a menționa că prin contractul de mandat, SA „Allianz Țiriac Asigurări” a împuternicit SRL „Avus Internațional” de a angaja un avocat pentru a-i apăra interesele în instanța de judecată, respectiv, SRL „Avus Internațional” a acționat pe contul și în numele companiei de asigurări din Romania.

Cele supra relatate, în ansamblu atestă faptul că, concluzia primei instanțe și instanței de apel sunt juste, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de recurent în susținerea poziției sale, sunt pur declarative, fără un suport legal și probatoriu, mai mult ca atât fiind similare celor din instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus.

Urmare a celor supra indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate susținerile recurentului precum că prima instanță și instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, deoarece acestea contravin constatările relatate.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că atât hotărârea primei instanțe, cât și decizia instanței de apel sunt întemeiate și legale, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge apelul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. a) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Valeriu Lelica.

Se menține decizia din 19 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Allianz Țiriac Asigurări” împotriva lui Valeriu Lelica și Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societății pe Acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu